यैश्चाहवेषु शतशस्त्रनिपातभिन्ना मातङ्गतुङ्गसुरभिः सततार्जिता भूः ।
तेषामपि प्रभुसमीपमुपागतानां वाचःस्खलन्ति गुरुसाध्वसभावभिन्नाः ॥

अपरं च । राजनि विदुषां मध्ये वरसुरतानां समागमे स्त्रीणां ।
साध्वसदूषितहृदयो वाक्पटुरपि कातरो भवति ॥ ६४ ॥

5 इह हि केनचिदपि हेतुकेन प्रयोजनमस्ति ।

तथा चोक्तं । दन्तस्य निर्घर्षणकेन राजन् कर्णस्य कण्डूयनकेन वापि ।
तृणेन कार्यं भवतीश्वराणां किमङ्गवाक्पाणिमता नरेण ॥ ६५ ॥

यद्यपि स्वामिना चिरेणावधीरितस्य मे बुद्धिविनाशः शङ्कते तदपि न ।
कदार्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेर्बुद्धेर्विनाशो न हि शङ्कनीयः ।
10 अधः कृतस्यापि तनूनपादो नाधः शिखा याति कदाचिदेव ॥ ६६ ॥
मणिर्लुठति पादेषु काचः शिरसि धार्यते ।
यथैवास्ति तथैवास्तु काचः काचो मणिर्मणिः ॥ ६७ ॥

देव सर्वथा सविशेषेण स्वामिना भवितव्यं ।

यतः । निर्विशेषो यदा राजा समः सर्वेषु वर्तते ।
15 तदोद्यमसमर्थानामुत्साहः परिहीयते ॥ ६८ ॥

किं च । त्रिविधाः पुरुषा राजन्नुत्तमाधममध्यमाः ।
नियोजयेत् तथैवैतांस्त्रिविधेष्वेव कर्मसु ॥ ६९ ॥
स्थान एव नियोज्यन्ते भृत्याश्चाभरणानि च ।
न हि चूडामणिः पादे नूपुरो न च मूर्धनि ॥ ७० ॥

20 अपि च ।

कनकभूषणसंग्रहणोचितो यदि मणिस्त्रपुणि प्रणिधीयते ।
न स विरौति न चापि विशोभते भवति योजयितुर्वचनीयता ॥ ७१ ॥